

Беседа Владике Артемија на Теодорову суботу 2018. године у манастиру Преподобног Симеона Мироточивога у Дежеви

У име Оца и Сина и Светога Духа.

На почетку овога светога Великога поста Бог излива обилну благодат Своју и милост Своју на слуге Своје. Ево, ова мала наша светиња овде у Дежеви данас слави своју крсну славу и празнујемо преподобног оца нашег Симеона Мироточивога, родитеља нашега и творца наше српске државе. Он је свима познат, поготово вама овде који живите. Он је тај који је овим просторима пролазио, који је бринуо о своме народу, о својој држави, дизао светиње, манастире, недалеко одавде Ђурђеове ступове и многе друге своје задужбине. На крају, он се свога царства одрекао да би се посветио молитви и животу по Богу. Он је и тада, док је још био владар на престолу, живео правим хришћанским животом. Али је желео нешто више од тога, поготово када је његов син млади Растко постао Сава у Светој Гори и позвао њега да се тамо заједно подвизавају. Он је тада овде у Дежеви сазвао свој велики сабор на коме се одрекао свога престола и отишао у Свету Гору, са сином својим подигао манастир Хилендар и тамо се и упокојио 1200. године.

Ова црква данас слави своју крсну славу, што ми даје прилику да честитам нашем драгом оцу Висариону, као старешини овога манастира, овај свети празник и његовој братији и вама, браћо и сестре, који сте данас дошли овде да заједно прославимо овај дивни празник. Јер, сви знамо колико се радујемо кад нам на нашу крсну славу долазе гости. Тако и свети Симеон се радује

када види нас у овако лепом броју, сабране овде у његовој Дежеви у овој малој цркви.

Но, поред ове милости Божије данас, браћо и сестре, празнујемо једног великог угодника Божијега мученика Теодора Тирона који је мученички пострадао за веру своју Православну, који је спаљен жив у огњу. Али, он иако је био спаљен, преселио се душом у Царство небеско, он је и даље бринуо о хришћанском народу и о Цркви Божијој. Када је цар Јулијан Одступник који је био хришћанин, одрекао се хришћанства и постао незнабожац, он је гонио хришћане и желео је, знајући да се хришћани за време поста припремају за Свето Причешће, он је смислио један лукави план, уствари ђаво му је то нашаптао, па је наредио својим слугама да све намирнице на пијаци које се продају и које народ купује за храну, да покропе жртвеном крвљу да би тако оскрнавио тај хришћански народ. Али Бог који зна лукаве мисли, као и добре мисли оних који им служе, Он је преко светог мученика Теодора Тирона јавио се у сну епископу и објаснио му шта ће да се деси прве недеље поста и предложио, саветовао да народ се не би оскрнавио од намирница покропљеним жртвама идолским, да народу објави да ту недељу дана кувају пшеницу, кувају жито и заслађено медом и то да једу. Тако је Бог преко Свог великомученика Теодора сачувао хришћански народ од оскврњења у време поста да би се могли и причестити.

И ми данас имали смо још једну велику радост, а то је, пуноћа, у ствари, духовне радости овде на земљи. Ово је први дан у току овог Великог поста, у току ове прве седмице када се верни народ причешћује Телом и Крвљу Господа и Бога Спаса нашег Исуса Христа. Причешће, браћо и сестре, јесте најприснија веза

коју човек на земљи може да оствари са Богом, јер ми у Причешћу примамо само Тело и Крв Господа Христа и кроз то постајемо Његови сутелесници и чланови тела Његовога, Цркве Божије на земљи. Али, сви знате за Причешће да се треба достојно и припремити. Ја верујем да сте ви сви се припремили за овај свети дан, да сте постили онако како Црква заповеда, да сте се исповедили за своје грехе које као људи сви чинимо и онда приступили Светом Причешћу, јер само тако спремни и припремљени, Свето Причешће нам бива на спасење душе и тела и на живот вечни. Али, иако смо се многи исповедили, за своје грехе и казали свештенику, да ли смо се сви и покајали за своје грехе, да ли смо се одлучили да убудуће, те грехе које смо исповедили, не понављамо, да се одлучније боримо против своје слабости, против страсти, против греха, против гордости своје, против зависти своје и свега онога што је противно закону Божијем. Јер у томе и јесте покајање. Исповест је само једна видљива страна свете Тајне Покајања, а то је да испричамо оно што имамо на души својој, али много је важније оно што се у нашој души догађа. То је та одлука да престанемо даље грешити. Јер, Причешће се прима као што сте чули на исцелење душе и тела. Али они који се недостојно причешћују, а на жалост има и таквих, њима то Причешће не бива на спасење, него на суд и на осуду, јер каже свети апостол Павле: *"Ко недостојно једе и пије Тело и Крв Господа Христа, суд себи једе и пије."*

Нека би нас Господ сачувао тога удела оних који се недостојно причешћују; да нам дарује снаге да и ми попут светог Симеона Мироточивога, попут светог Теодора Тирона и осталих угодника из рода нашега да останемо на путу Божијем, да

останемо у Вери чистој, Православној, да је чувамо и сачувамо и предамо нашој деци и омладини неизмењену, неоскврњену, непромењену, неискварену, јер само права Вера Православна јесте та која даје спасење душама нашим. А Господ Христос је дошао на земљу управо да људима дарује живот вечни у Царству Своме небескоме.

Нека би Господ молитвама свих светих, пре свега светог Симеона Мироточивога и Теодора Тирона даровао и нама снаге да останемо на путу њиховоме, на путу светог Саве и осталих угодника из рода нашега, да бисмо када пођемо одавде и ми били тамо где се и они налазе, у Царству небескоме и тамо славили Оца и Сина и Светога Духа са свима светима сада и увек и у векове векова. Амин.